

РЕШЕНИЕ

№ 19720

гр. София, 11.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 31.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **6509** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК във връзка с чл.45в, ал.3 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на М. А. И., гражданин на С., с адрес Помещение от затворен тип -Бусманци, [улица], чрез адвокат Ж., срещу Решение № РПЗТ-40 от 13.06.2022 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което на основание чл.45в, ал.1, вр. чл.45б, ал.1 от ЗУБ е настанен в помещение от затворен тип.

В жалбата се оспорва законосъобразността на решението, като основният довод е, че не посочва в какво точно се състои заплахата за националната сигурност и председателят на ДАБ не е изложил мотиви относно обстоятелството, защо спрямо М. А. И. следва да бъде приложена мярката по чл.45а от ЗУБ. Както председателят на ДАБ, който следва да прецени необходимата информация, така и жалбоподателят трябва да бъде запознат с нея, като класифицираният характер не е пречка за предоставянето ѝ. Процесното решение се явява необосновано според жалбоподателя, доколкото в мотивите му не са посочени и не се обсъждат никакви доказателства, че жалбоподателят представлява заплахата за националната сигурност. Позовава се на практиката на СЕС решение по дело С-159/2021г. и практика на ВАС на РБ, от което извежда, че преценката дали кандидатът за международна закрила представлява заплахата за националната сигурност е не изключително на ДАНС, както твърди ответникът, а решаващият орган е този, който трябва да направи преценка на всички релевантни факти и обстоятелства, в това число дали положението на лицето попада в

хипотезата на евентуална заплаха за националната сигурност, а не просто да привежда в изпълнение решение на друг орган. В заключение иска отмяна на решението.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от жалбоподателя лично чрез преводач и от упълномощен адв. Ж.. Жалбоподателят лично чрез преводача заявява, че няма представа защо е настанен в помещението от затворен тип, тъй като нямат нищо против него, нищо не било доказано. Позовава се на необходимостта да се грижи за по малкия си брат, който също е настанен там, както и майка му имала нужда от грижи. Бягали от С., за да са в сигурна и спокойна държава и да се съберат като семейство тук и да останат да живеят. Адвокат Ж. се позовава на посоченото в жалбата решение на СЕС, в противоречие с което административният орган не е изложил мотиви, каквито дължал дори отделно с класифицирания документ. Счита за недопустимо да се възприемат безкритично и без анализ твърденията на ДАНС. По повод запознаването с писмото в класифицирания том твърди, че не са налице обстоятелствата, сочени в него.

Ответникът - председателят на ДАБ, чрез юрисконсулт Г. моли съдът да отхвърли жалбата и да постанови решение, с което да остави в сила процесното решение като правилно и законосъобразно.

Прокурорът намира жалбата за неоснователна, респ. решението на ДАБ за правилно и законосъобразно, в същото намира, че са съобразени всички предпоставки, от значение за предприемане на издаване на заповедта за настаняване. Налице е информация, че жалбоподателят представлява заплаха за националната сигурност, което е правилно съобразено, както и мястото, където да пребивава.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, както и писмото на ДАНС, посочено в мотивите на оспореното решение - писмо на ДАНС с вх. № 2-57/07.06.2024г., обособено в класифициран том по делото.

Административен съд София-град, като обсъди доводите и възраженията на страните, ведно с доказателствата по делото, извърши дължимата служебна проверка на оспореното решение на основанията по чл.146 АПК, от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта на жалбата:

Съгласно чл. 45в, ал.5 от ЗУБ, решението на председателя на ДАБ подлежи на обжалване по реда на АПК.

Жалбата е подадена 26.06.2024г., от адресата на решението, което е връчено на 13.06.2024г. с оглед на което е подадена от легитимирано лице и в срок и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От фактическа страна се установява следното:

Жалбоподателят М. А. И., гражданин на С., [дата на раждане] е подал молба за предоставяне на международна закрила и на същата дата чуждият гражданин е регистриран като лице, търсещо закрила в Република България. Личните му данни са установени въз основа на подписана от него декларация. Към момента на издаване на процесното решение, а и до приключване на разглеждането на делото, административното производство за предоставяне на международна закрила на чуждия гражданин не е приключило.

Във връзка с молбата за закрила в ДАБ, съгласно чл.58, ал.10 от ЗУБ е поискано становище от Директора на Специализирана дирекция „М“ ДАНС, като в отговор е постъпило писмо от ДАНС с вх.№ 2-57/07.06.2024г., според което за М. А. И. има

сериозни основания да се предполага, че представлява заплаха за националната сигурност и следва да бъде настанен в помещение от затворен тип по време на производството по разглеждане на молбата му за предоставяне на международна закрила.

По делото е приложено писмото на ДАНС, обособено в класифициран том, с което са запознати страните и в което е посочено въз основа на какви обстоятелства, установени за лицето, се предполага, че представлява заплаха за националната сигурност.

В решението ответникът се позовава на статута на ДАНС като специализиран орган към МС за изпълнение на политиката по защита на националната сигурност и че по силата на чл.41, ал.1, т.1 от ЗДАНС, Агенцията осъществява контролна дейност във връзка с пребиваването на чужденци в Република България, като дава становища по молби за предоставяне на международна закрила и обезпечаване целта на закона за защита на националната сигурност. Органът е счел, че преценката дали кандидатът за международна закрила представлява заплаха за националната сигурност е изключително правомощие на ДАНС и тяхното становище е обвързващо за административния орган, който е задължен да действа в условията на обвързана компетентност. Намерил е, че информацията, съдържаща се в писмото на ДАНС попада в хипотезата на чл.45б, ал.1, т.3 от ЗУБ, според която чужденец, търсещ международна закрила може да бъде настанен временно и за възможно най-кратък срок в център от затворен тип, когато това се налага с цел защита на националната сигурност и че съгласно тълкувателно решение № 16/1975г. на ВКС, мотивите на административния акт могат да бъдат изложени и отделно.

От правна страна съдът приема следното:

Съгласно чл. 45в, ал. 1-3 от ЗУБ чужденец, търсещ международна закрила, се настанява в център от затворен тип с мотивирано решение на председателя на Държавната агенция за бежанците, след преценка за принадлежността на чужденеца към уязвима група. Решението по ал. 1 се издава в писмена форма и съдържа фактическите и правните основания за настаняването, реда и срока за обжалване, както и възможността за предоставяне на безплатна правна помощ и представителство.

Обжалваното Решение № РПТЗ-40/13.06.2024г. е постановено от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му, съгласно разпоредбата на чл. 45в, ал. 1 от ЗУБ. Налице са и фактическите основания за прилагане на посочената в решението като правно основание хипотеза на мярка по раздел V от Глава четвърта на ЗУБ.

Съгласно чл.45б, ал.1, т.3 от ЗУБ, когато не може да бъде ефективно приложена мярката по чл. 45а и след преценка на обстоятелствата в конкретния случай, чужденец, търсещ международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най-кратък срок в център от затворен тип, когато това се налага с цел защита на националната сигурност или обществения ред.

Не е спорно между страните и се установява от събраните по делото доказателства, че жалбоподателят е чужденец, търсещ закрила и производството по подадената от него молба за закрила не е приключило, както към момента на издаване на решението, така и към заседанието по делото, в което е даден ход по същество.

В хода на административното производство по предоставяне на международна закрила, е постъпило писмо с вх. № 2-57/07.06.2024г, с което от ДАНС уведомяват

ДАБ – МС, че е налична информация, във връзка с която молителят представлява потенциален носител на риск за националната сигурност на РБългария и се моли за разпореждане по време на разглеждане на молбата за закрила до приключване на производството или до отпадане на основанието да бъде настанен в помещение от затворен тип към ДАБ-МС.

Предвид правомощията на ДАНС по ЗДАНС за контролна дейност във връзка с пребиваването на чужденци в Република България, в това число и даването на становища по ЗУБ съгласно чл. 41, ал.1, т.1 от закона, както и възложените на Агенцията дейности за защита на националната сигурност от посегателства, насочени срещу националните интереси, независимостта и суверенитета на Република България, териториалната цялост, основните права и свободи на гражданите, демократичното функциониране на държавата и гражданските институции и установения в страната конституционен ред, вкл. свързани с международен тероризъм и екстремизъм, както и финансирането им (чл. 4, ал. 1, т. 11 ЗДАНС), то същата е компетентна да прецени въз основа на събраната при нея информация, дали кандидат за закрила представлява опасност за националната сигурност и председателят на ДАБ следва да се съобрази с това становище, доколкото той сам няма правомощия в областта на защитата на националната сигурност и събирането на информация във връзка с това. Отделен е въпросът за мотивираност на това становище и за преценяването му при разглеждането на молбата за закрила. В случая специализираният в защитата на националната сигурност орган, даващ становище в производството по ЗУБ, е установил по данните, че кандидатът представлява риск за националната сигурност и затова е предложил на органа, разглеждащ молбата за закрила да предприеме една от мерките по чл.45а-в от ЗУБ, приложима в такъв случай.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за немотивираност на решението, посочени са фактическите и правни основания за издаването му по чл. 45б, ал. 1, т. 3 ЗУБ, без да съществува изрично законово изискване за посочване на отделни, конкретни действия, с които лицето представлява заплахата за национална сигурност, още повече, че в случая тези данни представляват класифицирана информация и се излагат в отделен документ, което е допустимо. Самото становище, макар и малко като обем информация, дава сведение за обстоятелствата по отношение на кандидата, които според органа налагат извод за потенциален риск за националната сигурност. Същото, обособено в класифициран том по делото е било на разположение на страните, включително и в съдебното заседание, но освен изявлението на кандидата и на адвоката, че не е доказано и че не са налице обстоятелствата, не се сочи или представя друго като доказателство. Следва да се има предвид възможността от преразглеждане на решението и информацията въз основа на което е взето. Съгласно чл.45г, ал.2 и ал.3 от ЗУБ директорът на центъра извършва ежемесечно проверка за наличие на основанията за настаняване, като при установяване на нови данни и обстоятелства или по искане на лицето органът, постановил първоначалното настаняване може да го преразгледа и да се произнесе с ново мотивирано. Към момента на издаване на решението и след това в хода на обжалването, информацията от ДАНС е представена по категоричен начин като налагаща извод от потенциален риск за националната сигурност и при липса на насрещно доказване на друго, позоваването на това становище като мотив за прилагане на мярката е оправдано.

Следва да се има предвид, че така както е формулирано писмото на ДАНС,

информацията е дадена като основание за настаняване на кандидата в помещение от затворен тип към ДАБ-МС, докато трае производството по закрила, не и със становище по самата молба за закрила. В този смисъл неоснователно е позоваването на решение на СЕС по дело С-159/2021г., в който случай е обсъждано отхвърлянето на молба за закрила само и единствено на основание немотивирано решение на друг специализиран орган и отнемане на придобит такъв. В мотивите на самото решение, т.82 е посочено и друго, че по никакъв начин не се изключва възможността част от информацията, използвана от компетентния орган при извършване на преценката му, да е предоставена от органи със специализирани функции, свързани с националната сигурност, по своя инициатива или по искане на решаващия орган и за част от тази информация евентуално може да се прилага режим на поверителност в рамките, определени в чл.23, § 1 от Директива 2013/32. Тълкуването в решението на разпоредби от Директива 2011 / 95 / ЕС е в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която когато органи със специализирани функции, свързани с националната сигурност, са констатирани с немотивирано становище, че дадено лице представлява заплаха за тази сигурност, решаващият орган е длъжен системно да отказва да предостави субсидиарна закрила на това лице или да отнема предоставената по-рано международна закрила на същото лице, като се основава на споменатото становище. Тоест, решението на Съда на ЕС се отнася до производство по молба за международна закрила или до производство, свързано с отнемане на вече предоставена такава закрила и до системно позоваване до едно и също немотивирано становище на специализиран орган относно заплахата за националната сигурност. В настоящия случай оспореното решение е издадено в производство, което макар и спомагателно на производството по закрила, няма за предмет произнасяне по самата молба, а докато тя се разглежда настаняване в център от затворен тип (временно и за възможно най – кратък срок), когато това се налага с цел защита на националната сигурност или обществения ред. Комплексната преценка на молбата за закрила, в това число и съответното становище на ДАНС, не е в това производство , не се касае за системно отхвърляне на молба за закрила или отнемане на вече дадена такава и съответно случаят не е аналогичен. Но дори и да е приложимо тълкуването, дадено в това решение по приложимата директива, то в случая становището на ДАНС е, макар и кратко, мотивирано и решаващият настаняването орган е направил своята преценка, като го е включил и него в извършването ѝ, предвид липсата на собствени правомощия за събиране и преценка на информация за националната сигурност и наличие на заплахи за нея във връзка с кандидата за закрила.

В този смисъл ответникът има правото да се позове на становището на ДАНС и да се мотивира с него за извод, че настаняването на чужденеца на външен адрес или в регистрационно-приемателен център от отворен тип е нецелесъобразно, поради получената информация, че може да представлява риск за националната сигурност. Освен това съгласно чл.58, ал.10 от ЗУБ, председателят на ДАБ е и длъжен да поиска становище на ДАНС.

Що се отнася до доводите на жалбоподателя в съдебно заседание за това, че следва да се грижи за брат си и майка си и позоваване на бежанската история, това е неотнормено за приложението на чл.45в, ал.1 от ЗУБ, освен това съгласно чл.45е, ал.3 от ЗУБ, настаняването в центровете на ДАБ се извършва при спазване на принципа за запазване целостта на семейството и настанените лица имат правата по чл.45д, ал.1 от ЗУБ, като в случай на необходимост от медицинска помощ право на такава, то има

като търсещо закрила лице и следва да му бъде осигурена - на настаненото лице или неговите близки, настанени с него, като следва да го заяви пред директора на центъра. Няма данни лицето да принадлежи към уязвима група по смисъла на пар. 1, т. 17 от ДР на ЗУБ, което е обсъдено в мотивите на оспореното решение.

Съдът не установи основание за незаконосъобразност на оспореното решение по чл.146, т. 1-4 АПК, същото съответства и на целта на мярката – защита на националната сигурност от заплахата, надделяващ обществен над личен интерес, при спазване на съразмерност на засягането чрез краткост на мярката – до отпадане на основанието или до приключване на производството в предвидените в ЗУБ срокове, с възможност за преразглеждането ѝ и обезпечени права на настанените, разписани в закона. Жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

Предвид изложено и на основание чл.172, ал.2 от АПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. И., гражданин на С. срещу Решение № РПЗТ-40 от 13.06.2022 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което на основание чл.45в, ал.1, вр. чл.45б, ал.1 от ЗУБ е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

Решението е окончателно, съгласно чл.45в, ал.5 от ЗУБ.

СЪДИЯ: